

מ"ת 66172/02 - מדינת ישראל נגד ראאד בן זהראן, עמיד זהראן (עציר)

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 24-02-66172 מדינת ישראל נ' זהראן(עציר) ו את' |
תיק חיצוני: 83552/2024

לפני כבוד השופטת אילת השחר ביטון פרלה
מבקשת מדינת ישראל
נגד
1. ראאד בן זהראן
2. עמיד זהראן (עציר)
החלטה

1. ביום 29.2.24 הוגש כתוב אישום נגד המשיבים בגין כניסה ושהיה בארץ שלא כדין - לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952.

בבד בבד עם כתוב האישום הוגשה גם בקשה למעצר המשיבים עד לסיום ההליכים המשפטיים נגדם, המבוססת על עילות סיכון ומסוכנות הנשקרים מהם על רקע המלחמה שהחלה מיום 7.10.23 וחשש מהימლותם מהדין על רקע היותם תושבי הארץ.

ההחלטה זו עניינה בשאלת היקן יוחזקו המשיבים כל זמן שההיליך הפלילי ינוהל ובallo תנאים.

פרטי האשמה המיוחסת למשיבים:

2. לפי עובדות כתוב האישום המשיבים הם תושבי שכם וכוניסתם לישראל טעונה היתר. ביום 26.2.24, בשעה 10:20 בקירוב, כך נטען באישום נגדם, שהוא המשיבים ביישוב מזרע כשיין ברשותם היתר כניסה לישראל ושהיה בה.

עוד יוחס למשיב 1 כי נכנס לישראל ביום 18.2.24 ולמשיב 2 כי נכנס לישראל ביום 26.2.24.

טענות הצדדים:

3. ב"כ המשיבים חלק על קיומן של ראיות לכואורה בעניינו של משיב 1 וכן נטען כי ישנן נסיבות המצדיקות להוראות על שחרור שני המשיבים ללא תנאים זהרה למקום מגורייהם ולחילופין בתנאים מגבלים שייקבעו. יוער כי לא הוצאה כל חלופה והאפשרות לשחרור ממעצר הסתמכה על שיקול דעת בית המשפט שייקבעו תנאים מגבלים כלשהם.

עמוד 1

4. באשר למשיב 1 נטען כי למרות עברו הפלילי ניתנו לו היתרים לשאהיה בארץ, כולל לאחר פרוץ המלחמה ובעת מעצרו אומנם לפי חומר החוקירה, ההיתר "נסגר" ואולי לא היה בתוקף אך המשיב 1 לא היה מודע לכך. בהקשר לאמור נטען כי לפי הראיות שבתיק החוקירה נלמד כי היה בידי משיב 1 היתר שהיה בארץ לתוקף מיום 18.1.24 ועד ליום 18.6.24, אלא שבנסיבות לא ידועות היתר זה נסגר ביום 6.2.24 ללא ידיעת המשיב. עוד נטען כי אין בתיק החוקירה ראייה המבררת את סיבת סגירתו ההיתר, נסיבותה או ידיעתו של המשיב על כך. במצב דברים זה, אין בסיס מספק לקביעה כי המשיב ביצע את העבירה המיוחסת לו ויש לכל היותר לגרשו.

ב"כ המשיבים הפנה לנסיבותו המיוחדות של משיב 1 הכוללות היותו אב לשני ילדים, אחד מהם חולה בסרטן והגיש אסמכתה שלטענתו תומכת בנטען.

בנוסף לאמור, טען ב"כ המשיבים כי מרשו נעצרו עם מערוב שלישי אשר שוחרר, לפי לשון הטיעון: "כל הנראה בדרך של גירוש" (עמ' 4 ש' 6 לפרט'). במצב דברים זה, כך נטען, ראוי היה שגם עם המשיבים ינהגו באותו האופן.

5. מנגד, ב"כ המבקשת הפנה לנימוקי הבקשה ולראיות שבתיק החוקירה, מצינו כי גם לפי טענות ההגנה משיב 1 לא היה מורהשה היה בארץ בעת מעצרו וכניסתו לארץ שלא בדרך החוקית היא נסיבה המפריכה את טעنته כי לא ידע שההיתר שהיה לו אינו בתוקף.

באשר לעילת המעצר, הוסיף ב"כ המבקשת על האמור בבקשת המעצר והפנה למתח השורר במדינה על רקע פרוץ המלחמה וקשר שבין העבירה המיוחסת למשיבים למצב הביטחוני. עוד הפנה לעברו הפלילי של משיב 1 כולל הרשעה בעבירות ביטחון.

הכרעה ונימוקים:

6. הנטען מפי הצדדים לצדדים לצד האמור בבקשת המעצר והעליה מתיק החוקירה מלמד כי ישנן ראיות לכואורה לביסוס הנטען נגד המשיבים. עוד ניתן לקבוע כי אומנם יש ממש בחלוקת מטענות ההגנה באשר להליכי חוקירה שלא בוצעו- אך לדעתי אלה אינם פוגעים בראיות הלכאוריות.

זאת ועוד, בהתקיים עילות מעצר ומשלא הוצעה חלופה שעשויה לתת מענה הולם לעילות, אין אלא להורות על מעצרם של המשיבים.

להלן נימוקי.

הכרעה ונימוקים - ראיות לכואורה ונסיבות ביצוע העבירה:

7. מתיק החוקירה נלמד כי ביום 12.2.24 ניתן צו חיפוש במחסניו של מר פיאד דאוד, רכבו וכל רכוש הש"יר

לו, בשל חשד להלנת שוים לא חוקיים בישראל.

8. מדו"ח הפעולה של פקד גור אלון שהשתתף בחיפוש נלמד כי השוטרים הוכנו לבית לגבי עלה חשד כי נוכחים בו שוים לא חוקיים בישראל ובו נמצא "ציד רב לילנה ממושכת וכן מטבח מאובזר ונרגילה", שלושה אנשים - שניים הם המשבבים שהו בחדר הפנימי

9. באשר לטענת ב"כ המשבבים לפיה היה בידי המשבב 1 היתר כניסה לארץ אשר "נסגר" מסיבה לא ידועה מבלי שהמשבב ידע על כך ומכאן לפי הבנתו שהוא בארץ כדין. עיון בתיק החקירה מחייב להעמיד דברים על דיווקם.

ידוע כי הזכות להיכנס לישראל ולהימצא בשטחה שמורה אך ורק לאזרחיה, אלא אם ניתן היתר לפי חוק. חוק הכניסה לישראל מסדיר את הדרך החוקית להיכנס ולהימצא בשטחה אם מכוח אשרות כניסה ואם מכוח אשרות עולה. באשר לאפשרות תעסוקה בישראל, הרוי סעיף 2 (ג) לחוק הכניסה לישראל קובע שנדרש רישון להעסקת עובד זר כהגדרתו בפרק ד' לחוק עובדים זרים, התשנ"א-1991.

בתיק החקירה ישנו העתק של רישון עבודה בישראל על שם משבב 1, כפי שצולם ממצליר הניד בחזק המתיר לו לכואורה לעבוד בישראל אצל "פועלות הטכנולוגיה בעמ", מיום 18.1.24 - 18.6.24 כולל לינה בישראל (מסמך יד). כאמור - לפי רישון העבודה שהיה בידי משבב 1 ניתנה לו רשות לעבוד בישראל אצל מעסיק מסוים, בענף החקלאות בousel. עוד מציין רישון העבודה, ברחול בתר הקטנה, כי "רישון זה מהווה היתר העסקה רק אצל המעסיק שפרטיו מצוינים ברישון, אסורה העסקה אצל מעסיק אחר" (סעיף 5 בפרק דגשים).

הנה כי כן, למשבב 1 לא היה היתר כניסה לישראל ושהיה בה, אלא רישון עבודה בישראל אצל מעסיק אשר פעל להסדייר זאת, בהתאם לחוק להעסקת עובדים זרים, אך ניתן להסיק מרישומו של משבב 1.

לפי תיעוד מרשם האוכלוסין ומנהל אזרחי עלה כי למשבב 1 מעולם לא היה היתר כניסה לישראל ושהיה בה אלא לתקופות קצרות לצורך חיפוש עבודה (בשנת 2023).

בניגוד לרישון העבודה שהוצאה ובוטל, משבב 1 נעצר בכפר מזרע בדירה עם משבב 2 ואחר (לגביו יורחב בהמשך) ובהודעתו מיום מס' 26.2.24 נטען לישראל שבוע קודם לכן עם הרבה אנשים מעונთא לאחר שלדבריו: "חיפשתי על עבודה בבניה" (הודעה מיום 26.2.24 ש' 33).

משבב 1 מסר גם כי משבב 2 הוא בן דוד שלו ולא הגיע אליו לישראל באותו המועד, אלאפגש בו כאשר הגיע לדירה בה נעצר (הודעה מיום 26.2.24 ש' 25). יעיר כי משבב 2 מסר בהודעתו מיום מעצרם כי נכנס לישראל ביום המעצר עם משבב 1, בן דוד של אבא שלו מבלי שהוא לו אישור כניסה בכך לחפש עבודה ולדבריו: "יודע שיש לי אישור לפי מה משרד העבודה אמר לי" (הודעה מיום 26.2.24 ש' 77).

בהתודעה השנייה של Mbps 1, מסר כי נכנס לישראל ביום 18.2.24, באמצעות הרכב שהכנסו אותו עם אחרים לישראל ללא כל בדיקה. לפי בדיקה שנערכה עם קצין תיאום ו קישור של מת"ק שכם נמצא כי Mbps 1 נכנס לישראל בפעם האחרונה דרך מיחסום ריחן גזרת ג'ינן ביום 18.1.24. במועד האמור, על פניו, היה בדי Mbps 1 רישון עבודה אצל מעסיק כמפורט ברישון (מצרך מיום 28.2.24). אלא שכאמור, לפי התודעה Mbps 1 נכנס ארץ ישראל באמצעות חדש פברואר, בעת שלכורה, רישון העבודה שניתן לו נסגר, בגין דרכי הכנסות המורשות. אזכור כי לפי סעיף 7 לחוק הכנסה לישראל, הכנסה לישראל תהא באחת מהחנות הגבול ולמעשה לפי הודהתו של Mbps 1 נכנס הארץ שלא חוקן.

זאת ועוד, בתודעה השנייה של Mbps 1 כאשר נשאל אצל מי עבד, השיב: "לא יודע אצל מי" (ש' 39 - 40) וכשהר נשאל מי העסיק אותו השיב: "אגיד לך אני עובר בדרך ומסתכל כל בית שנראה שבונם אותו אני מסתכל ורואה נכנס לשאול" (ש' 40 - 41).

Mbps 1 אומנם מסר כי לא ידע ששגרו את רישון העבודה שניתן לו, אך זהו עניין לבירור במסגרת ההליך העיקרי, בעוד שתאת כאשר הנسبות מעוררות שאלת הפעולות לחובתו לגבי מודעתו של Mbps 1 לכך שביצע עבירה כניסה ושיהה בארץ שלא כדין. לפי התודעה של Mbps 1 נכנס לארץ שלא דרך תחנות הגבול, שהיא בארץ שלא בהתאם לרישון העבודה שבוטל והעסיק את עצמו עצמאית ואקרים, תוך שוטטות ברוחבות למציאת עבודה שאינה בתחום שהותר לו ואני אצל המעסיק שקיבל רישון להעסיקו. אלו הן נסיבות המצביעות לכל הפחות על עצמת עיניהם לגבי תוקפו של הרישון ובכל מקרה מבססות כניסה ושיהה בארץ שלא לפי חוק וחירגה מרישון העבודה שבוטל (עוד ראו התודעה מיום 28.2.24, שעה 12:30).

10. באשר לMbps 2, לפי תיעוד מרשם האוכלוסין ומנהל אזרחי עלה כי אין בידו היתר כניסה ושיהה בארץ וכי בעבר הורשה להיכנס לישראל פגמים בשנת 2023 למספר ימים לצרכים ייחודיים ופעם נוספת בשנת 2022 לצרכים רפואיים (מסך לב). בתודעה מיום 27.2.24 אישר Mbps 2 כי אין בידו רישון לעבוד בישראל, לטענתו טרם הספיק לעבוד בישראל בשל כניסה לארץ ביום מעצרו ובהתודעה מיום 28.2.24, שעה 13:02 כאשר עומת עם גרסתו של Mbps 1 כי השניים לא נכנסו יחדיו ביום המעצר השיב: "נכון הוא נכנס לפני כמה ימים... סתם אמרתי את זה" (ש' 10 - 13).

11. באשר לאחד השלישי שהה במקום בו נעצרו המשיבים. לפי דוחות הפעולה, ביום 26.2.24 בוצע צו החיפוש עם המשיבים נמצא אדם נוסף העונה לשם אחמד חמדאן אשר בבדיקה נמצא כי הנה בעל היתר כניסה לצרכים ייחודיים (להלן - אחמד). אחמד עוכב לתחנה בגין הפרת תנאים (מסך מסומן טז).

אחמד נחקר באזהרה על הפרת תנאי היתר, אשר לפי חומר החקירה היה בר תוקף בעת עיכובו. אחמד מסר כי הגיע למקום בו נעצר בשביל לינה, ולדבריו: "אני הכרתי את עמיד מלפני שנה וכל פעם שאין לי איפה לישון אני מתקשר אליו" (התודעה מיום 26.2.24 ש' 75). למעשה לפי עדותו של אחמד, Mbps 2 מוכר לו מעט שהוא לעמיד, לפי הבנתו, אישור עבודה בבניינים בנהריה. כאשר עומת עם קר שלMbps 2 לא היה כלל רישון עבודה בישראל השיב כי חשב שיש לו רישון (התודעה מיום 26.2.24 ש' 59 - 61).

מעסיקו של אחמד נחקר, מר מוחמד גדבן ואישר כי מעסיק את אחמד בהתאם לרישיון העבודה שיש בידו אך לא מעסיק מי מהמשיבים.

12. אם לסכム עד כה, אומנם לדעתו, ראוי היה לפרט בעבודות האישום באשר למשיב 1 דבר קיומו של רישיון עבודה ותנאיו כולל מועד פקיעתו, אך אין באמור כדי לפגוע בסיכון המבוקשת הסבירים להוכיח את ביצוע העבירה.

את עוד, הרו שגם אם ישן טענות שעשוות להתרבר במסגרת ההליך העיקרי, לא מצאתי כי ישנו פגם בריאות המשימה המשיל את שאלת דבר קיומו של ראיות לכואורה.

הנה כי כן, באשר להשוואה שביקש ב"כ המשיבים להציג בין עניינו של אחמד לבין עניינים של המשיבים, די להפנות לראיות שנאספו בעניינו של אחמד בכך ללמידה כי נסיבותו של אחמד שונות מנסיבות המשיבים ואין באין העמדתו של אחמד לדין כדי להשליך על עניינים של המשיבים, בוודאי לא על שאלת מעצרם.

הכרעה ונימוקים - עילות מעצר והעדר חלופה המגשימה את תכלית המעצר:

13. מכאן לנימוקי באשר לקיומו של עילות מעצר. הסיכון והמסוכנות להישנות עבירות דומות ועבירות פליליות הפגעות בביטחון אזרחי מדינת ישראל ושלומם מבוסס על שני אדנים. האחד מצב המלחמה המשיל על תחושת הביטחון של הציבור בכללתו ומעלה את הפוטנציאל לפגיעה הציבור על ידי שוהים לא חוקיים בארץ. יעיר כי אין נדרשת לעברם הפלילי של מי מהמשיבים ואני מצאת את כניסהותיהם לישראל בעבר כמלמדות על הסיכון והמסוכנות הנש��פים מכל אחד מהם. אף לא אחד מהם קיבל היתר להסתובב בישראל ולתור אחר מקום עבודה וכניסתם ושהייתם בישראל שלא כדין, כך לכואורה, מעלה שאלה באשר למידת האמון שניתן בהם וליכולתם לשמר על גבולות החוק כאשר האינטרס הפרטי שלהם נוגד את הוראות החוק.

כפי שציינתי בעינו שלא אחרת:

"לא ניתן להתעלם גם מכך שהמצב המלחמתי זרע חששות בקרב של יושבי המדינה עד כי האיזון בין אינטרס הציבור לבין זכויות הפרט קיבל ממש קונקרטי, בעל דמות הגוף. למעשה ניתן להעמיד את זכויות יושבי המדינה אל מול זכויותיו של המשיב ולעורר את השאלה - האם יש להעדיף את זכותו של המשיב לחירותו על פני הערכים החברתיים המעוגנים בחוק, המגנים על זכותם של יושבי המדינה לביטחון אישי? ודוק. ביטחונו של הציבור עלול להיפגע גם מכניתה חוזרת לישראל ומהך רmissת גבולות המדינה שאמורים לתת לישוביה תחושת מוגנות בבחינת יש שמור בשער" (ראו מ"ת 66613-02-24 מדינת ישראל נ' גול (4.3.24)).

14. מלבד הסיכון והמסוכנות, ישנו החשש להימלטות מהדין, אשר לא יכול מענה אם המשיבים ישחררו ללא תנאים זהרה למקום מושבם. ההגנה טענה חלופית כי בית המשפט יורה על שחרור בתנאים מגבלים, לפי שיקול דעתו ללא הצעה קונקרטית של חלופה. במקרים אחרות - התבקש כי בית המשפט יתאר חלופה רואה שעשויה להגשים

את תכליות המעצר. הוראות החוק מחייבות שחרור לחולפה על פני מעצר אם יש בה להגשים את תכליית המעצר. משכך, חכתי בדעתך אם ישנה חלופה העולה על דעתך לעשותה להגשים את תכליית המעצר ושלא נמצאה כזו על ידי וגם לא הוצאה חלופה לבחינה על ידי ההגנה, אין לי אלא להורות על מעצרם של המשיבים.

סוף דבר, אני מורה על מעצרם של המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם.

ההחלטה הוועדה היום במעמד הצדדים.

תיק החקירה יועבר משלצתי לידי המבקרת באמצעות המזקרים הפליליים.

פורסמה היום, א' אדר ב' תשפ"ד, 11 מרץ 2024, בהעדך
הצדדים.